

[Pregled](#)[Uredi](#)[Ukloni](#)[Revizije](#)

Istinито, lijepo i dobro

[INTERVJU] Položaj žene u Crkvi se 'popravlja'!

Početak 2000.-ih godina predstavljao je početak većeg 'ulaska' laikinja kao zaposlenica u biskupijske urede u Hrvatskoj.

Autor: **Domagoj Trojanović** Fotograf: **IKA** Objavljeno: **20.11.2023 17:40**

Ines Grbić, žena je s dugim nizom godina rada u strukturi Katoličke crkve. U razgovoru s njom, otkrit ćemo, kako ona gleda na položaj i ulogu žena u Crkvi, vidi li kakve pomake, te što poručuje drugim ženama.

Dugo godina radite u crkvenim strukturama, kako biste ocijenili ulogu i položaj žena u Katoličkoj Crkvi?

Premda ništa u životu ne treba generalizirati, jer iskustva osoba razlikuju se od situacije do situacije, ovisno o protagonistima i okolnostima, mislim da se kod teme položaja žena u Katoličkoj Crkvi ipak može govoriti o 'generaliji', o određenom ambijentu, ili najnovije trendu. Smatram da položaj žene u Crkvi nije izrazito loš, ali nije ni na najizvršnijoj razini, u optimumu svojih mogućnosti i potrebnog shvaćanja.

Položaj žene u Crkvi se 'popravlja', ta stvarnost se mijenja, na bolje; žena se počinje više prepoznavati, vrednovati baš i u profesionalnom smislu. Primjetno je to već i na razini statistike, da su žene, pritom mislim na vjernice laikinje kao zaposlenice pojedinih crkvenih struktura, više zastupljene na radnim mjestima u Crkvi. To nije više samo na razini sebedarnog vjerničkog, volonterskog angažmana u župi, nego žene u Crkvi i po svom profesionalnom zvanju bivaju zaposlenice biskupijskih ureda i ustanova. To je pohvalno.

Više od dva desetljeća radite u crkvenim strukturama. Kako je bilo tih godina, kao ženi, djelovati u Crkvi i u ime Crkve? Koje su bile najveće poteškoće?

Zaposlena sam u Tiskovnom uredu Zadarske nadbiskupije od kolovoza 2002. godine, puna dva desetljeća. Početak 2000.-ih godina predstavljao je početak većeg 'ulaska' laikinja kao zaposlenica u biskupijske urede u Hrvatskoj. Mi u Zadru imali smo drugi osnovani Tiskovni ured jedne nad/biskupije u Hrvatskoj. Zadarski nadbiskup Ivan Prenda koji je osnovao Tiskovni ured i povjerio mi da kao novinarka pratim događaje u Zadarskoj Crkvi te budem poveznica Nadbiskupije s tzv. svjetovnim medijima, učinio je to nakon prvog Tiskovnog ureda u Hrvatskoj koji je bio osnovan u Đakovačko – osječkoj nadbiskupiji.

Ta činjenica ne može se zanemariti, jer to govori o proročkoj viziji i prepoznavanju znakova vremena jednog crkvenog pastira. To ističem ne zbog ičije osobne (po)hvale, nego zbog ukazivanja na vrlo važnu činjenicu koja je potrebna u svakom vremenu, a smatram, na osobiti način, potrebna je baš i pastiru Crkve u njegovom upravljanju biskupijom – jer to pokazuje što znači otvorenost jednog biskupa poticajima i nadahnuću Duha Svetoga, a što kasnije postaje nužnost i redovitost u djelovanju koju kao potrebu i standard prepoznaju i drugi.

Nadbiskup Pređa pokazao je što znači biti kreator, pokretač, stvaratelj novoga. Što znači odvažiti se učiniti nešto kada na to većinsko okruženje oko tebe i ne pomišlja, a kamoli to realizira. To je išlo dotle, da su njemu u to vrijeme u jednom velikom Zagrebu, za njegov angažman laika pri uredima Ordinarijata, govorili da je avangarda(n). Dakle, ti si inovativan, ispred svoga vremena. Netko je možda to mogao promatrati i s nepovjerenjem, smatrati eksperimentalnim, jer pojedincima iz raznih razloga u određenom trenutku nije dano nešto razumjeti, a kamoli ostvarivati.

Osnivanjem Tiskovnog ureda u Zadru, nakon Đakova, nadbiskup Pređa učinio je iskorak i bio ispred vremena, ispred postupanja subraće u episkopatu. To je imalo odjek i na nacionalnoj razini. Jer, nakon Zadra počeli su s radom Tiskovni uredi u drugim hrvatskim biskupijama, na način stalno zaposlenog novinara/dopisnika za nacionalne katoličke medije. Tih 2000.-ih godina imali smo 'samo' Glas Koncila, Informativnu katoličku agenciju i Hrvatski katolički radio. Tada nije bilo portala i drugih medija kao danas, koji prate život (mjesne) Crkve sustavno, kontinuirano, profesionalno, sveobuhvatno.

Nama se danas mnoge stvari podrazumijevaju i u obilju svega što nas okružuje, pa i povećane vidljivosti žena u Crkvi, ne možemo zamisliti da još samo prije 20 godina, profesionalni rad laikinje u Ordinarijatu nije bila redovitost i pravilo, nego iznimka u začecima. Zato zadivljuje tolika pastirska uviđavnost, pronicljivost, sigurnost u odluku nadbiskupa Pređe, koji je u godinama kad je laikat u demokratskoj Hrvatskoj stupao na scenu u svojoj većoj javnoj prisutnosti (s obzirom na njegovo 'gušenje' i onemogućavanje u komunizmu), u Zadru pokrenuo, profesionalizirao medijsku djelatnost Nadbiskupije i povjerio je, ne samo ženi – nego, tada još, djevojci. Imala sam 26 godina kad sam počela raditi u Tiskovnom uredu.

Te činjenice kazuju kako je meni bilo milosno i blagoslovljeno raditi bez startnih poteškoća, s punim povjerenjem Nadbiskupa u to što i kako radim, u daru potpune autorske slobode. To je neprocjenjivo iskustvo. Imala sam podršku i poštovanje u stvaralačkom radu od strane mons. Pređe, što se nastavilo i u radu s mons. Želimirom Puljićem i najnovije, s nadbiskupom Milanom Zgrablićem. Autonomija u novinarskom poslu, koji je i kreativan rad, predstavlja dragocjenost i ta mogućnost profesionalnog ostvarivanja za mene nema cijenu.

Ono što ne smatram poteškoćom, ali glasom koji žalosti, jest da je još, uopće u Crkvi među nekim svećenicima prisutno, iako i to opada, ali prije 20 godina mi smo s time bili više suočeni, umanjivanje karizme laika, pa time i žena, od strane nekih pojedinaca, kao nepotrebno, suvišno, čak i upitno djelovanje. No, to bih stavila u kontekst osobne izgrađenosti, (ne)iskompleksiranosti i ostvarenosti u vlastitom duhovnom zvanju onih koji tako razmišljaju. Kao što službe zaređenih osoba Crkvi ne klerikaliziraju, tako ni angažman vjernika laika, koji činu većinu Božjeg naroda i iz kojega zapravo svećenici i potječu, Crkvi ne profanira. Nije evanđeoski, Kristov duh podjela na mi i oni, nego naše zajedništvo i prirodna i pastoralna upućenost jednih na druge kao dionika jednog, mističnog Kristovog tijela.

Primjećuje li se napredak žena u crkvenoj hijerarhiji, posebno u zadnjih 10-ak godina, otkad je na čelu Katoličke crkve papa Franjo?

Jako se primjećuje taj napredak i to žene raduje, tješi, ohrabruje. Biva poput melema samo slušati, čitati kako papa Franjo razmišlja o ženi, to su ode biću i potencijalima žene. Ali, ne samo da razmišlja. Nego, kako Papa prema ženi postupa, što joj sve u odgovornim zaduženjima povjerava. On te svoje riječi i konkretno potvrđuje.

Drugo je pitanje koliko je odjek Papinih poticaja prisutan u partikularnim Crkvama, koliko se njegovi apeli o potrebi uvažavanja i angažmana žena, praktično primjenjuju na biskupijskim razinama, u strukturama mjesnih Crkvi. Sâma činjenica da papa Franjo tijekom svoga pontifikata jako promiče i ističe značaj, potrebu da žene, Papa kaže izrijekom, „više sudjeluju u područjima odgovornosti u Crkvi, na mjestima na kojima se donose važne odluke“, potvrđuje da je položaj žene u Crkvi daleko od poželjnoga i potrebnoga. Uloga žene u Crkvi papi Franji predstavlja jedno od stožernih promišljanja u njegovom pontifikatu. To je milosno i blagotvorno, vidjeti kako papa Franjo pristup ženi u Crkvi mijenja.

Kad Papa kaže „moramo naglasiti prisutnost laikinja“, on to i osobno potvrđuje, imenujući žene na važna, odgovorna mjesta u vatikanskim tijelima. Papa govori o potrebi da se mijenja mentalitet „koji naginje da se žene stavlja po strani“. Štoviše, papa Franjo je još 2013. godine, dakle, cijelo desetljeće unatrag od trenutka

dok Vi sada, pohvalno, to razmatrate, u razgovoru s novinarima na povratku iz Brazila u Rim, temu žene u Crkvi dignuo do razine i dimenzije da poručuje: „Trebalo izraditi duboku teologiju žene“.

Kao što je sv. Ivan Pavao II. proročki i na iznenađenje mnogih, baš i klerika, tijekom svojih audijencija srijedom govorio o teologiji tijela više godina, od 1979. do 1984., (i to je tada netko smatrao avangardom, nekima je to bilo upitno, pojedincima čak i zasmatalo), a osobito i baš sada vidimo koliki je to vrijedni plog Crkve za mentalitet našeg vremena i društva koje degradira ljudsko tijelo dovodeći u pitanje uopće našu biološku datost i definiciju, značenje braka, naše naravno postojanje po rođenom spolu - tako smatram proročkim, važnim i potrebnim da se s najviše razine u Crkvi, po riječima, poticajima i, što je najvažnije, postupcima jednog Pape, pape Franje, tako snažno afirmira tema položaja i uloge žene baš u strukturama Crkve. Ne volim generaliziranja, ali papa Franjo kaže da su žene hrabrije od muškaraca, ali ponižene u svom tretmanu, pristupu njima. Hrabrost su itekako pokazale žene ostajući s Isusom podno križa i prateći ga do Kalvarije. Papa kaže da „žena Crkvi pomaže rasti, da Crkva bez žene gubi plodnost“, jer Crkva bez žena je poput Apostolskog zbora bez Marije. Sv. Ivan Pavao II. je rekao da će budućnost Crkve u trećem tisućljeću obilježiti „novi i čudesni izrazi ženskog genija“, da je pitanje i ispravno vrednovanje dostojanstva žene važno 'pitanje' u novom tisućljeću. Samo neka se svatko da voditi Duhom Svetim i surađuje s Božjom milošću, pa i žene da budu na razini povjerenja kojega Providnost od njih traži.

Može li se reći da žene ipak sada o nečem odlučuju u Crkvi ili su i dalje one samo tu da sudjeluju u liturgiji?

Položaj žene u Crkvi neminovno je sagledavati i u kontekstu buđenja i afirmiranja laikata u Crkvi. Nije slučajno da je i svoje apostolsko pismo *Mulieris Dignitatem* - O dostojanstvu i pozivu žene (1988.), Ivan Pavao II. smjestio u određeni povijesno-sociološki kontekst, promatrajući to Pismo i kao način dodatnog produbljivanja rasprave Sinode biskupa o laicima u Crkvi od 1987. godine.

Važne su te Vaše riječi „ipak sada o nečem odlučuju“ i one su sasvim na tragu pape Franje. Zato sam u odgovoru na Vaše prvo pitanje rekla da se kod položaja žene u Crkvi radi i o trendu - dakle, o gibanju koje se događa i pod 'intonacijom' i poticajima pape Franje, da žene sada o nečemu ipak i odlučuju u Crkvi. Vi ste u ovom svom pohvalnom serijalu o ženi u Crkvi u svojim tekstovima već navodili imena i koje je odgovorne službe u upravljanju papa Franjo povjerio ženama u važnim vatikanskim tijelima na razini sveopće Crkve, pa to ne bih ponavljala.

Ali, važno je istaknuti da su neke žene i prije, dosada, odlučivale o pojedinim pitanjima i rješavanjima situacija u području kojim se bave, samo što se to događa u sjeni, službeno nepotvrđeno. To je nepošteni, nekorektni rascjep između onoga što, baš žena, konkretno, faktično, u Crkvi čini, i činjenice da rješenja koja su plod baš rada i inicijativa žene, nisu formalizirane i potvrđene i službeno dekretom od strane biskupa ili odgovarajućim naslovom od strane Crkve, po nekim svojim ustanovama i institucijama i kao poslodavca.

Radi pravednosti i zbog točnog čitanja, vrednovanja činjenica u povijesti, života i djelovanja određenih ureda, nesrazmjer i neusklađenost onoga što žene praktično čine u svom radu u odnosu na formalni naziv službe koju imaju, trebalo bi mijenjati, korigirati. Nikakvu 'titulu' i naslov nikome ne pokloniti, nego samo ono što faktično već postoji, i dekretom, nazivom službe formalizirati. Nitko, pa ni žena, ne traži ono što joj ne pripada. Samo i formalno, službeno potvrditi ono što žena u cijelosti i konkretno doslovno u svom radu već i godinama inicira, odrađuje i požrtvovno ispunjava. I u čemu se dokazano i vjerno svojim radom, u službi Crkve, potvrđuje.

Postoji li na određeni način strah kod žena, da pokrenu neke inicijative, s obzirom na to da se percipira da je Crkva i službe u Crkvi zauzete isključivo za muškarce?

Vjerojatno se i to događa na osobnim razinama kod nekih žena. Tome doprinosi i karakter, osobnost pojedine žene. Kako neka žena poima uopće autoritet i odnosi se prema njemu; onda još autoritet muškarca, ukoliko je on pretpostavljeni ili većinsko okruženje; a onda još kako se žena odnosi prema autoritetu svećenika i biskupa u Crkvi, u kojoj se vjernički život uvelike percipira u sakramentalnoj dimenziji koja je 'u rukama' ministerijalnog svećenstva, što je apostolski plog sâmoga Isusa Krista.

Svako vrijeme, s obzirom na svoju društvenu, kulturnu, razvojno civilizacijsku uvjetovanost, ima svoja kretanja, neka dominantna gibanja. I Crkva je dio svega toga, u zemaljskoj stvarnosti. Kod tog Vašeg pitanja, treba podsjetiti da je tijekom povijesti u Crkvi bilo puno istaknutih žena koje su također bile „ispred svoga vremena“, i to u izrazito muškom okruženju. No, bile su odvažne i poduzetne u kreiranju, pokretanju sasvim novih crkvenih stvarnosti.

Primjer za to su osnivačice crkvenih redova. Što je i koliko samo učinila sv. Terezija Avilska u obnovi Karmelskog reda, istinska reformatorica karmelske karizme u 16. st., ili pak u vrijeme komunizma u Hrvatskoj, kako je aktivna i hrabra u laikatu bila Marica Stanković!? Sv. Katarina Sijenska bila je savjetnica papama Grguru VI. i Urbanu VI. i u za Crkvu teškom 14. st., svojim odvažnim stavom, opominjanjem, utjecala na Papu da se vrati u Rim iz tzv. 'avignonskog sužanjstva', čime se dokončalo 70-godišnje izbivanje Pape iz Rima.

Sjetimo se benediktinske monahinje sv. Skolastike, osnivačice ženskog monaštva u Europi u ranom 4./5. st., ili sv. Klare Asiške u 13. st., osnivačice reda klarisa, za čije je djelovanje sv. Klara uspjela od Crkve i Pape dobiti potvrdu pravila vlastitog života i to čak u vremenu kad je Četvrti lateranski sabor zabranio potvrdu novih pravila redovničkih družbi.

Dakle, utemeljiteljice i pokretačice pojedinih redovničkih zajednica u povijesti Crkve pokazale su snagu žene i, po Božjoj milosti, moć da podižu sasvim nove stvarnosti. Sjetimo se u našem vremenu čudesnog djelovanja sv. Majke Terezije, koja je također pokrenula lavinu novoga načina redovničkog života služeći krajnjim siromasima.

Samo tih nekoliko žena, među njima i proglašenih naučiteljica Crkve, a tu je još toliko drugih, itekako pokazuju da žene nisu nipošto i nimalo smatrale da je Crkva rezervirana isključivo za muškarce. Štoviše, paralelno s postojanjem i pokretanjem muških redova, žene su podizale i ženske grane tako plodnih zajednica Bogu posvećenog života od čijih molitava i apostolata Crkva uvelike živi i biva podizana, podržavana, pomognuta, do danas.

Kako su u srednjovjekovlju i vremenima prije i poslije, mnoge Bogu zavjetovane žene, redovnice podizale i reformirale, strukturirale nove redove, družbe i zajednice, one svoje poslanje nisu iznevjerile, Crkvu su oplodile da mi i sada živimo od onoga što su te žene, podržavane Božjom milošću, zasadile - tako u našoj suvremenosti koju u životu Crkve karakterizira veća prisutnost i angažman laikata, na ženama laikinjama je da i one odrade svoj dio poslanja po krštenju, kreiranja i pokretanja inicijativa, u ovom trenutku i dijelu povijesti društva i Crkve, živeći puninu svoga kraljevskog svećenstva. U tome su žene ohrabrene podrškom pape Franje koji kaže: „Nitko nije kršten kao svećenik ili biskup. Svi smo mi kršteni kao ljudi laici. Laici su protagonisti Crkve“. Laici, dakle, i žene.

Koja su područja na kojima žene mogu djelovati u Crkvi? Je li to samo socijalno, tj. karitativno područje ili ima prostora da se i na drugim područjima žene afirmiraju?

Već po svojoj biološkoj stvorenosti, žena je nositeljica života, pa i ta antropološka, naravna datost žene usmjerena na rađanje, davanje života, što znači i brigu, pažnju, njegovanje života, mnoge žene u Crkvi vodi u socijalno – karitativne djelatnosti. Tu do osobitog izražaja dolaze sposobnosti žene u njenom intuitivnom, emotivnom, suosjećajnom potencijalu, u vjernosti do kraja, izdržljivosti, znanju kako zacjeljivati i zaštitnički se ophoditi s krhkim, nemoćnim. No, žena se može i ostvaruje se i u drugim područjima: odgojno – obrazovnom radu odnosno sveučilišnoj, akademskoj zajednici, u području crkvenog prava, računovodstva i ekonomije, o katehezi da ne govorimo.

Ali, također i kod formacije budućih svećeničkih kandidata. Zastala bih kod te formacije, jer to je jedan od novijih naglasaka koji dolazi iz Vatikana.

Smatram važnima čuti argumentirana, a ja mislim i zdrava, racionalna, realna promišljanja kardinala Marca Oulleta, koji kaže da je sadašnji model formacije svećeničkih kandidata još uvijek klerikalan. Da je u tome potrebna kulturna revolucija, jer, žene zapravo često i čine većinu primatelja i suradnika u svećeničkim pastoralnim akcijama. Pastoral je na osobiti način briga za ljude. A „pažnja prema ljudima prirodna je kvaliteta žena“, ističe kardinal Oullet i napominje da u formaciji zvanja žena može pomoći svojom intuicijom, sposobnošću razumijevanja ljudske strane kandidata, procjenom njegove osjećajne i psihološke zrelosti. Uz pravovjerne, potrebu poznavanja nauka Crkve i poučavanja, papa Franjo preobrazbu pastoralu razmatra u kontekstu potrebe da se ljude duhovno prati, kako bi rasli. Prisutnost žena u tome ima vrijednost i zbog komplementarnosti između muškarca i žene, jer cjelovita formacija svećenika uključuje ljudsku, duhovnu, intelektualnu i pastoralnu dimenziju.

Žena može doprinijeti praćenju ljudske dimenzije formacije koja, smatra kardinal Oullet, nije dovoljno razvijena u sjemeništima. To vodi tome da svećenik kasnije svoj odnos sa ženama može živjeti na klerikalan način, umjesto da ženi iskazuje suradnju u radu i poštovanje u jednakom dostojanstvu po Božjem daru čovjeku.

Kardinal Oullet iznosi zanimljivu tezu potvrđenu i u stvarnosti, glede odnosa između žene i klerika i kaže: „Postoji nelagoda, jer postoji strah koji dolazi više od muškarca prema ženi, nego žene prema muškarcu. Za svećenika i bogoslova žena predstavlja opasnost. A zapravo su prava opasnost muškarci koji nemaju uravnotežen odnos prema ženama. To je opasnost u svećeništvu i to je ono što temeljito moramo mijenjati. Zato je potrebno da u formaciji bude susreta, sučeljavanja i razmjena. To kandidatu pomaže da na prirodan način komunicira sa ženama i da se suoči s izazovima koje predstavlja prisutnost i privlačnost žena. To se mora poučavati i učiti od početaka; budući svećenici ne smiju se izolirati da bi se kasnije našli u surovom stvarnosti u kojoj bi mogli izgubiti kontrolu. Mnogi misle da kriza zlostavljanja ne bi dosegla tako dramatične razine da su žene bile više uključene u formaciju svećenika“. Čovjek je i osjećajno biće, a učenje kako se odnositi prema ženi predstavlja humanu dimenziju koja pomaže osjećajnoj zrelosti budućeg svećenika,

izgrađuje odnos uvažavanja i poštovanja među spolovima, dokidajući tako zloupotrebu moći i dominacije položajem klerika. Jer, kaže kardinal Oullet: „Središte Crkve nije služba, nego krštenje, tj. vjera. I upravo je svjedočanstvo vjere mjesto gdje žena može zauzeti izvanredan prostor“.

Koju biste poruku poslali ženama u Crkvi? Treba li ih uopće poticati na djelovanje?

Svi smo uvijek, na neki način i u nekoj situaciji, potrebni poticaja. Život nije umjetni automatizam. Svakoj osobi, pa i ženi u Crkvi, poželjela bih da ulogu, radno mjesto, položaj na kojem se nalazi, vidi i iskusi kao darovanost od Boga za ostvarenje sebe u svojim sposobnostima i talentima. Svatko treba biti poštovan i prepoznat u svojim kvalitetama, pa tako i žena. Žene treba poticati na djelovanje baš i u Crkvi jer se na položajima upravljanja većinom nalaze muškarci, i to klerici. Dragocjeno je i osobito iskustvo kad je žena u Crkvi prepoznata od strane nadležnog autoriteta kao sposobna za obavljanje odgovornih zadaća i kada joj se određene službe povjere.

No, više od toga da ta prepoznatost i povjerenje izgrađuje u odnosima 'jedan na jedan' i da to ovisi o individualnim osobinama pojedinih biskupa ili upravitelja Crkve na drugim razinama, koji su ispred ili iza (svoga) vremena, bilo bi lijepo da je žena prisutna u Crkvi jednostavno zato što je za određene dužnosti sposobna i kadra ih je obavljati, u nekim slučajevima i bolje od muškarca, kao što je slučaj i obrnuto - jednostavno zato što je čovjek, osoba. Nijednoj osobi, pa ni ženi, ne treba laskati, podilaziti i davati joj, omogućavati nešto što ženi po njenom potencijalu i talentima ne pripada, za što nije sposobna. Nego prosuđivati po plodovima.

Dok živimo u vremenu razvojnih procesa u smislu veće afirmacije žene u Crkvi generalno, nadasve je važno izgrađivati sebe u osobnom odnosu s Gospodinom Isusom Kristom i molitvi. Iz tog odnosa će izvirati naše kreposti, snaga i nadahnuća, sposobnost žene da se nosi s kušnjama nerazumijevanja, nepotvrđenosti i nepravdama.

Kada i ako nas privuče položaj žene u Crkvi promatrati naglašeno sociološki, pravno i operativno funkcionalno, u domeni zemaljske zadovoljštine pravednosti, žene će, baš iz odnosa s Isusom koji je, predrasudama usprkos, uzdigao dostojanstvo žene u svom vremenu koje joj je još radikalnije bilo nesklono, podizati Božja milost u svijesti da je Crkva, više od svakog našeg ljudskog poimanja i koncepta ideala - Otajstvo.

To znači da postoje stvarnosti i djelovanja u Crkvi koje ljudski um ne može do kraja proniknuti, razumjeti. Ali, otajstvo Božjih puteva i Isusovog života pozvani smo živjeti i nasljedovati. Po uzoru na Majku Mariju, najizvršniju od svih žena koja je također imala pitanja - ali nije iznevjerila svoju predanost i predanje nekad nedokučivom Božjem vodstvu i putevima. Ako znamo duhovno biti, bivati s Isusom, znat ćemo i kako ispravno živjeti sve ono što znači 'raditi za Isusa'.

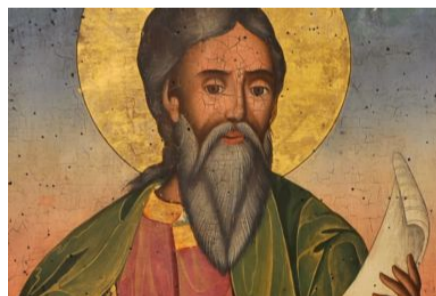
Članak je dio niza "Žene – ravnopravne ili podređene u Katoličkoj crkvi?", a objavljen je u sklopu projekta poticanja kvalitetnog novinarstva Agencije za elektroničke medije. Dopušteno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena Autora.

Jeste li ovaj mjesec uplatili za Laudato TV? Znete li da naš rad ovisi gotovo isključivo od donacija dobrih ljudi? Pridružite nam se u [Klubu prijatelja!](#)

Još iz rubrike: [Istinito, lijepo i dobro](#)

Sastanak Vlade RH i Stalnog vijeća HBK

Sveti Andrija, apostol

"Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima..."

Učitaj više...

Još iz rubrike:

Dobro mijenja sve.

NAVIGACIJA

INFORMACIJE

NAZOVITE NAS

00385 (0)1 78 88 592

PIŠITE NAM

kontakt@laudato.hr

PODRŽITE NAS

Udruga Ime Dobrote

Gračanska cesta 208/2, Zagreb

"Za Laudato TV"

IBAN HR0223400091510603018

Vijesti

Kalendar

Web shop

Oglašavanje

Pratite nas

Prijava

Registracija

Impressum

O nama

Uplate/Donacije

Revizorska izvješća udruge

Pravila i opći uvjeti

Smjernice privatnosti

Postavke kolačića

GALERIJE

Laudato Galerije

PRATITE NAS

© Sva prava pridržana Udruga Ime dobrote

Održavatelj Netcom d.o.o., Riva 6, Rijeka